

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ(*)

ἐπὶ τῇ πανενδόξῳ Ἀναστάσει τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ

Κοινὴ Πανήγυρις «Συνεορτάσωμεν ταῖς φιλεόρτοις τάξεσι...»

Α΄.

Ἀγαπητοὶ ἐν Κυρίῳ ἀδελφοὶ καὶ τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀναστάντι·

Ἡ Ἀγιοτάτη Μητέρα μας Ἐκκλησία, μέσα εἰς τὴν φωτοφόρον καὶ χαροποιὸν καὶ εἰρηνοποιὸν ἀτμόσφαιραν τῆς ἀναστασίμου Λατρείας, μᾶς προτρρέπει ἐνθουσιωδῶς νὰ ἐορτάσωμεν μαζί με τοὺς Ἁγίους Ἀγγέλους τὸ κοσμοσωτήριον Πάσχα:

«Συνεορτάσωμεν ταῖς φιλεόρτοις Τάξεσι Πάσχα Θεοῦ τὸ σωτήριον»¹.

Κοινὴ Πανήγυρις σήμερον, ἀδελφοὶ καὶ τέκνα ἐν Κυρίῳ, κοινὴ καὶ παγκόσμιος Πανήγυρις καὶ ὑπερβολὴ χαρᾶς καὶ εὐφροσύνη αἰώνιος. Οὐράνια καὶ ἐπίγεια, Ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι, ὄρατὰ καὶ ἀόρατα συνεορτάζουν, συνευφραίνονται καὶ συγχορεύουν διὰ τὴν ἀνάστασιν καὶ τὴν ἀνακαινίσιν καὶ τὴν θέωσιν τῆς φύσεώς μας:

«Οὐρανοὶ μὲν ἐπαξίως εὐφραινέσθωσαν, γῆ δὲ ἀγαλλιάσθω, ἐορταζέτω δὲ κόσμος ὁρατός τε καὶ ἄπας καὶ ἀόρατος· Χριστὸς γὰρ ἐγήγηρται εὐφροσύνη αἰώνιος»².

Αἱ φιλεόρτοι τάξεις τῶν τιμίων, ἐπουρανίων, δυνάμεων Ἀσωμάτων, ὡς φιλόθεοι καὶ φιλάνθρωποι, ἐορτάζουν σήμερον με πόθον τὸ Πάσχα τοῦ Κυρίου μας, ἀλλὰ ταυτοχρόνως καὶ τὸ ἰδικόν μας Πάσχα, δηλαδή τὴν διάβασιν - τὸ πέρασμά μας ἀπὸ τὸν θάνατον εἰς τὴν Ζωὴν, ἀπὸ τὸ σκότος εἰς τὸ Φῶς, ἀπὸ τὴν γῆν εἰς τὸν Οὐρανόν, ἀπὸ τὴν δουλείαν εἰς τὴν Ἐλευθερίαν.

Β΄.

Ἀγαπητὰ ἐν Κυρίῳ τέκνα·

Ἡ κοινὴ αὐτὴ Πανήγυρις Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων ἐπὶ τῇ Ἀναστάσει τοῦ Σωτῆρος μας Χριστοῦ, μᾶς ὑπενθυμίζει σήμερον μίαν πολὺ παρηγορητικὴν ἀλήθειαν, ἡ ὁποία μᾶς ἐνθαρρύνει εἰς τὸν εὐλογημένον ἀγῶνα διὰ τὴν κάθαρσιν, τὸν φωτισμὸν καὶ τὴν θέωσιν μας.

Ὁ Κύριος μᾶς ἔχει διαβεβαιώσει ὅτι

«χαρὰ ἔσται ἐν τῷ οὐρανῷ», «χαρὰ γίνεται ἐνώπιον τῶν Ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ ἐπὶ ἐνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι»³.

Οἱ Ἅγιοι Ἄγγελοι εἶναι οἱ φιλόστοργοι Ἀδελφοὶ μας καὶ οἱ ἄγρυπνοι σύντροφοί μας, οἱ ὁποῖοι με ἀγάπην θαυμαστὴν ἐργάζονται διὰ τὴν ἀνάστασιν μας ἀπὸ τὴν ἁμαρτίαν, μᾶς βοηθοῦν εἰς τὸν ἐπίπονον ἀγῶνα διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν μας ἀπὸ τὰ πάθη, μᾶς προστατεύουν ἀπὸ τὰς παγίδας τῶν πονηρῶν πνευμάτων καὶ γενικῶς μᾶς συμπαρίστανται εἰς τὴν «ἐξοδόν» μας ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν Ζωὴν.

Οἱ Ἅγιοι Πατέρες μᾶς διδάσκουν ἐκ πείρας, ὅτι «οἱ Ἅγιοι Ἄγγελοι προτρέπονται ἡμᾶς εἰς προσευχὴν καὶ συμπαρίστανται ἡμῖν χαίροντες καὶ προσευχόμενοι ὑπὲρ ἡμῶν»⁴. «ἔρχονται πρὸς ἡμᾶς διακονοῦντες θεῖα νοήματα, στηρίγματα, φωτισμόν, κατάνυξιν, παρηγορίαν, ὑπομονήν, γλυκασμόν» καὶ ὅσα σώζουν καὶ ἐνισχύουν τὴν ψυχὴν⁵.

Εἶναι ἄλλωστε γνωστὴ εἰς ὅλους μας ἡ τόσον θελκτικὴ καὶ κατανυκτικὴ αἴτησις τῆς Ἐκκλησίας μας:

«Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησόμεθα»⁶.

Γ'.

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί:

Σήμερον ἐορτάζομεν τρία κεφαλαιώδη καὶ θεοπρεπῆ ἀγαθὰ, τὰ ὁποῖα μᾶς ἐχαρίσθησαν διὰ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου μας: τὴν νέκρωσιν τοῦ θανάτου, τὴν καθαίρεσιν τοῦ ἄδου καὶ τὴν ἀπαρχὴν «ἄλλης βιοτῆς αἰωνίου»⁷.

Πρέπει λοιπὸν «ἡμεῖς οἱ Χριστιανοὶ νὰ σκιρτῶμεν καὶ νὰ χορεύομεν καὶ χορεύοντες νὰ ὑμνῶμεν καὶ νὰ εὐχαριστῶμεν τὸν πρωταίτιον Χριστόν»⁸, διὰ τὰς τρεῖς αὐτὰς μεγάλας εὐεργεσίας τῆς Ἀναστάσεώς Του.

Ὅμως, ἡ εὐγνωμοσύνη μας αὐτὴ πρέπει νὰ ἐκφράζεται καὶ ἐμπράκτως μὲ τὴν προσπάθειάν μας νὰ συμμετέχωμεν διαρκῶς εἰς τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Σωτῆρος μας.

Βεβαίως, διὰ τοῦ Ἁγίου Βαπτίσματος συνεσταυρώθημεν, συναπεθάνομεν καὶ συνανέστημεν μυστηριακῶς μὲ τὸν Χριστόν καὶ Κύριόν μας⁹, ἀλλὰ τὸ μέγα αὐτὸ Χάρισμα πρέπει συνεχῶς νὰ ἀνανεώνεται καὶ νὰ περιφρουρῆται μὲ τὴν ζωὴν τῆς Μετανοίας καὶ τὴν κοινωνίαν τῶν θείων Μυστηρίων.

Εἰς τὴν ἰσόδιον αὐτὴν προσπάθειάν μας, οἱ Ἅγιοι Ἄγγελοι, ὡς ἀκοίμητοι προστάται μας, «ὑπὲρ ἡμῶν ἀγωνίζονται»⁴. Ἄς ἐκφράζομεν καὶ πρὸς Αὐτοὺς τὴν εὐγνωμοσύνην μας μὲ τὴν φωτεινὴν πολιτείαν μας, ἃς χαροποιοῦμεν αὐτοὺς μὲ τὴν ἀγγελικὴν ζωὴν μας, «ἵνα τῇ παρεμβολῇ Αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ ὀδηγούμενοι, καταντήσωμεν»¹⁰ εἰς τὴν ἐπουράνιον Ἱερουσαλήμ, ὅπου αἱ μυριάδες τῶν Ἀγγέλων, ἡ πανευφρόδυνος Πανήγυρις, ἡ Ἐκκλησία τῶν Πρωτοτόκων, τὰ πνεύματα τῶν Δικαίων¹¹, ἐν τῷ μέσῳ δὲ πάντων αὐτῶν ὁ σταυρωθεὶς καὶ ἀναστὰς Ἰησοῦς Χριστὸς καὶ Θεὸς μας.

Ὡ, πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ εὐχαριστία σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν!

Χριστὸς ἀνέστη! Ἀληθῶς ἀνέστη!

Ἅγιον Πάσχα

τοῦ σωτηρίου ἔτους 2002

Εὐχέτης πρὸς ἀναστάνατα Κύριον

Ὁ Μητροπολίτης

† Ὁ Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς Κυπριανός,

Πρόεδρος τῆς Ἱ. Συνόδου τῶν Ἐπισταμένων

(*) Άγιος Κυπριανός, ἀριθ.307/Μάρτιος-Ἀπρίλιος 2002

- 1) Κανόνος Πάσχα, Ὠδή Ε΄, Τροπάριον β΄.
- 2) Αὐτόθι, Ὠδή Α΄, Τροπάριον β΄.
- 3) Λουκ. ιε΄ 7 καὶ 10.
- 4) Ὁσίου Νείλου, Φιλοκαλία τ. Α΄, σελ. 184, § πα΄.
- 5) Ὁσίου Ἰωάννου Καρπαθίου, Φιλοκαλία τ. Α΄, σελ. 291, § ογ΄.
- 6) «Πληρωτικά».
- 7) Κανόνος Πάσχα, Ὠδή Ζ΄, Τροπάριον β΄.
- 8) Ὁσίου Νικοδήμου, Ἐορτοδρόμον, σελ. 442.
- 9) Βλ. Ρωμ. στ΄ 1-14.
- 10) Ἀποδείπνου, Εὐχή: «Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ...».
- 11) Πρὸβλ. Ἐβρ. ιβ΄ 22-23.